

HK1NA The Jumanji Contest Station - CQ WW CW 2016

Af Kenneth OZ1IKY

Hvordan gik det til?

Det hele startede under ARRL International DX CW contesten på Cuba. Raul talte meget om hans fantastiske tur til HK1NA, The Jumanji Contest Station, et år eller to tidligere. Thomas OZ1AA havde også været der tidligere. Via Raul, CO8ZZ, fik jeg kontakt til Jorge HK1R. Jeg stillede et simpelt spørgsmål; var der planer for i nærmeste fremtid at deltage i for eksempel CQ WW CW contesten. Jorge HK1R skrev rimelig hurtigt tilbage at de faktisk var ved at planlægge deltagelsen i år (2016) men at de manglede et par CW operatører mere. Jeg tog straks fat i Alex OZ7AM, for at høre til hans planer for CQ WW CW i det år. Alex OZ7AM ville også med, da der her endelig var en chance for at vinde over PJ2T. Alex havde flere gange deltaget i CQ WW CW fra spændende steder, men hver gang havde han set sig slået af PJ2T's team. Det var blevet lidt hans "Nemisis".

Her mødte jeg også Olli OH0XX, som jeg i januar/februar 2018 arbejdede sammen med i Kosovo da det blev et nyt DXCC land. Det var primært ham og mig der fra det tekniske Universitet i Pristina kørte CW som Z60A på 15 og 20 samt 40 meter båndene.

Vi tager af sted ...

Flyveturen der ud, var med Air France fra København til Paris og så videre til Bogota. I hovedstaden Bogota var der så indrejse-kontrol inden vi kunne gå ombord i et mere lokalt fly til Barranquilla. I Barranquilla stod der en taxa chauffør som var bestilt til at hente os i lufthavnen og bringe os til et hotel. Han kikkede lidt på den 10 Euro-seddel vi betalte med. Ingen af os havde nemlig US dollar med. Han ringede til en eller anden for at høre hvad det her var for en mærkelig pengeseddel. Men da det var afklaret, så var han glad. Den var nemlig meget mere værd end de 10 US dollar han havde forlangt.

Lidt "samfundsfag" om Colombia

Colombia er en republik med en præsident som overhoved, og navnet er afledt af Colombus (Cristoforo Colombos, af italiensk afstamning, "opdagede" angiveligt Amerika). Der er cirka 48 mio. indbyggere. Hovedstaden hedder Bogota, og ligger oppe i bjergene. 1.138.910 KM² stort, mod Danmark med kun cirka 43.000 KM².



Det Colombianske flag

Erklærede sig selvstændig fra Spanien i 1810. Valutaen er Colombianske Pesos (COP), men faktisk bruges også US dollar side om side. Nordkysten af Colombia blev allerede besejlet i 1499 fra diverse spanske udposter. I det 16. århundrede erobrer spanierne en hel del i dette område, og "kongeriget" Ny Granada opstår. For første gang i længere tid er der noget mere fredeligt. Der har i mange år været en del konflikter mellem forskellige illegale grupper og skiftende regeringer. De forskellige narko-karteller har også bidraget til disse uroligheder. I den senere tid er der igen lidt knas på trådene, desværre.

Majoriteten er kristne, primært katolikker. Arbejdsløshedsraten ligger i området 9 %. Et af de helt store eksport-produkter er kaffe. Cirka 11,5 mio. sække om året. Colombia er verdens 3. største kaffe producent. En anden, og lidt mindre legal stor-eksport, er narkotika. Det anslås at der "eksporteres" cirka 800 tons om året. Man kan vel selv regne ud hvilket økonomisk potentiale denne ulovlige produktion og eksport udgør; og de heraf medfølgende "aktiviteter" i samfundet. Arkæologer har fundet spor af civilisation som er dateret længere end 12.000 år tilbage i tid.



Barranquilla



Byen er grundlagt i 1813, og er en rimelig stor by. Den er hovedbyen i Atlantico-regionen. I den region ligger også den store havneby Catagena, hvor Pedro HK1X bor. Barranquilla er en på mange måder hyggelig by. Stille og rolig, nærmest fredsommeligt landligt. Man skal så ikke lige frem lege turister. Vi er i Colombia, og der er mennesker som ikke har ret meget at leve af og for. Men da vi først havde fået vekslet til den lokale valuta fandt vi et par hyggelige steder hvor vi fik en enkelt øl eller to samt lidt spiseligt i selskab af de lokale. Faktisk "lever" folk meget udenfor om aften. Det er jo nok også fordi det er så varmt hele året rundt, som det er.



Første dag da vi ankom, undrede vi os over hvorfor de havde så høje kantsten i gaderne. Ikke særlig ældre- og handicap-venlig, set med Skandinaviske øjne. Men da vi skulle hjem fik vi grunden at se. Når det regner på de her kanter, så regner det. Det er simpelthen deres måde at lave afløb af regnvands mængderne på. Regnvandsafløb som vi kender dem ville ikke kunne håndtere de mængder vand vi så komme ned på meget kort tid. På godt og vel 25 minutter var alle veje blevet til vandløb, nogen steder nærmest floder. Folk var vant til det, og dagligdagen gik bare videre. Taxa chaufføren der hentede os med retning lufthavn, sagde lige ud; "that is normal, no problems. It is over in 30 minutes". Han vidste lige præcist hvordan man kom frem af alternative ruter til lufthavnen.

Stationen HK1NA

Stationen og landet er reelt set Jorge's ejendom. Men et par af de andre er alligevel godt med i The Jumanji Contest Station. Stationen ligger lidt uden for Barranquilla, cirka en times til halvandens kørsel. Efter colombianske forhold er vejen der til i god stand. Langs med kystvejen og så på et tidspunkt en 1½ til 2 kilometer opad vejen. Som du kan se, så ligger det højdemæssigt lidt oppe. Men med frit udsyn fra vest og over nord over til øst på, ingen hindringer.



Det var nok sidste gang der ville blive kørt contest fra det nuværende HK1NA i det her omfang, desværre. Jorge HK1R har andre planer med området, som allerede var tydelige at se. En lille landingsbane til sportsfly, primært en-motors, eller små to-motors. Og i forbindelse her med var der gang i byggeriet af bungalows langs med landingsbanen. Lidt smart tænkt, da Barranquilla jo er en del varmere end oppe i bjergene (Bogota). Så man flyver her til og sætter sin flyver ind i "garagen" og ved siden af den er der en mindre garage med plads til ens bil. Og kysten er ikke mere end 30 minutters kørsel væk.



Der er dog planer og ideer om en ny Jumanji Contest Station ikke ret langt der fra. Denne gang vil man forsøge at indarbejde de erfaringer man har gjort fra den nuværende station, som jo er bygget op lidt efter lidt. Man har allerede udset sig et stykke jord, lidt længere oppe på bakken. Her vil man kunne få en bedre og mere stabil, sikker, strømforsyning end nu. Der er nemlig en radar-station lige ved siden af. Men det er alt sammen på kun tegnebrættet og der forhandles rundt omkring endnu. Alex og jeg var blot glade for at vi fik spurgt Jorge i 2016, og ikke senere hvor det nok havde været for sent.

Radioerne

Radioerne var alle ens. ICOM IC-7000. PA-trinnene var så lidt forskellige. På 160 meter stationen stod der et ALPHA 9500 trin. På stationerne for 80, 40, 20 og 15 meter stod der hvert sted et ALPHA 8470 trin. På 10 meter stationen stod der et ICOM transistor-trin. 403A's filtre var de ikke så begejstrede for, da de altid brændte af, mente de. En IC-7700 er nok den dyreste mobiltelefon oplader jeg nogensinde har brugt, men det virkede. Jeg havde nemlig glemt omsætter til US strømstik, og mit kamera var min mobil-telefon.



Antennerne

Antenner, var et fantastisk syn lige fra vi ankom. Det første man bemærker er de 2 gange 3 elementer til 40 meter på en 50 meter mast. En i omkring 25 til 30 meters højde og den sidste helt oppe i toppen. Lige pludseligt forstod jeg hvorfor man altid kunne høre HK1NA på 40 meter i Danmark med så stort et signal. De kunne drejes hver for sig, og der var en Stack-match på så man

kunne køre med begge samtidigt eller koble over på en af gangen. Det er en mand som sidder midt i mellem de 2 antenner, på billedet nedenunder !



På 160 meter stod der en full-size groundplane, og et eller andet sted gemte der sig en dipol. Der var trukket mange hundrede meter tråd til Beverage antenner med retninger mod henholdsvis Europa og Nordamerika. Nordamerika-tråden var lagt sådan at man på "siden" fik Japan med også.

På 80 meter var der et par groundplanes som var sat op med et fase-netværk. Primært mod nord-øst, altså Europa. Det var resterne af Jorge's gamle 4 element lodrette beam mod Europa. Der hang også en dipol, som primært var god til Nordamerika, men der kom også et par stykker igennem fra Oceanien og Asien (Australien, New Zealand og Japan m.m.)

Antennerne til 20, 15 og 10 meter var placeret oppe på bakken. Da Alex og jeg sagde at vi da gerne ville op og se dem tæt på, sagde Sal HK1T at det kunne vi da godt, men at vi nok hellere måtte tage et par gummistøvler på da det vrirlede med slanger deroppe. Her var der så ikke tale om små hyggelige danske hugorme eller snoge. Vi droppede så den ide og forblev ved stationens nærområde. Den med slangerne var også årsagen til at man nærmest holdt "vilde" katte. De jagter faktisk slanger.



På masten med 20 meter antennerne sad der 3 gange 6 element yagier. De kunne henholdsvis bruges samtidigt, eller enkeltvis, eller i grupperinger af 2 af gangen. Der sad selvfølgelig en Stack-Match der oppe, styret fra operatør-pladsen. Alle 3 antenner kunne også drejes hver for sig, så du enten kunne fokusere i samme retning med alle 3 antenner - eller du kunne sætte dem i hver sin retning. Begge dele havde sine fordele og ulemper. Ofte stod den lave beam mod Nordamerika og de 2 andre mod henholdsvis Europa og Japan. Det virkede rigtig godt, og bevirkede at der stort set altid var travlhed på 20 meter stationen. De 2 nederste var sat på en "fattigmands" ringrotor, lige som det system jeg så Dale VE7SV havde da han stadig boede i Canada, lavet med et specielt hjemmelavet udlægger arm og en HYGAIN rotor. Masten var cirka 20 meter høj. antennerne sad jævnt fordelt op ad masten.



På 15 meter var der så også 3 yagier sat op, men "kun" 5 elementer. Men opsat på den 20 meter høje mast på samme måde som 20 meter båndet. Også de kunne man styre lige som på 20 meter båndet.



På 10 meter så det lidt anderledes ud. Her var masten "kun" 15 meter høj. Der sad 2 gange 9 elementer og en simpel ombygget 27 MHz groundplane i toppen. Men ellers virkede det lidt lige som på 15 og 20 meter båndet. På et tidspunkt fik jeg kørt en del europæer på GP'en, som jeg ikke kunne høre på de 2 gange 9 elementer med retning mod Europa. Der fik man lige bevist at en simpel antenne med lav udstrålingsvinkel godt kan være meget bedre end et par store beam antenner.

Generatoren og El-værket - støjen på flere af båndene.

Strømmen i stikkontakterne var 115 volt og 60 Hz. Det var primært luftledninger hele vejen, så der kunne samles rigtig mange sjove ting op undervejs. Det var også en af de ting som man kæmpede med. Mens vi var der, var der en planlagt strømafbrydelse, så der kunne skiftes kabler og kobles over på kabler i jorden. Men det hjalp ikke meget på nogen af de støj-kilder som vi kunne se på HF båndene. Primært på 15 meter og 80 meter var der et par helt vilde af slagsen. Og skulle det i jorden alt sammen, så ville det være Jorge HK1R der selv skulle betale for det. Godt nok var han ikke ubemidlet, men en sådan operation, uden succes-garanti, ville være økonomisk uforsvarlig.



Og hvorfor så ikke bare køre med generator? Ikke med det strømforbrug, og de diesel-priser. Jeg kan godt huske brændstofforbruget ved for eksempel 5P5T, med et stort setup til en weekends 2 meter contest. Eller i OZ7A's "velmagtsdage" i en HF eller VUHF juli contest. Her skal du blot huske at alt er lige ét eller to numre større...

Så dem af os som kørte på 15 og 80 meter i de perioder hvor den QRM var der, fandt lyn hurtigt ud af hvad en IC-770 har af kapabiliteten i filtre med mere. Og det var jo alligevel ikke småting den trods alt kunne filtrere fra.



At el-installationerne rundt om i den her region ville give en dansk autoriseret EL-installatør et hjertestop er så en anden sag.

Selve contesten - og vores "organisering"

Vagtplan - jo i starten var der en, fordi Alex og jeg spurgte til det. Erfaringen fra OZ5E Men ikke som sådan noget man ellers brugte, man kørte til man ikke kunne mere og bad om afløsning. det var jo ikke just den læring vi havde gjort fra Danish Contest Academy. Her lagde vi altid vægt på en vagt-plan og at den skulle overholdes. Det samme gjaldt for "bånd-skifte" strategien. På en Multi-Multi station som HK1NA er en bånd-skifte strategi nok ikke så vigtig, når der er 6 stationer - 1 til hvert bånd. Her var det mere vigtigt at have øje for hvornår det ikke gav mening at spille operator-ressourcerne på for eksempel 10 og 15 meter, og hvornår 160 og 80 meter åbnede så der skulle flyttes en operatør. Men der var faktisk perioder om morgenen og sent på eftermiddagen, først på aftenen, hvor ALLE 6 stationer var besat og hamrede QSO'er i loggen.

Naboen til contest stationen havde også en rolle som "vicevært" og hans kone lavede maden til os. Og det var hun såmænd god til. Det meste havde hun lavet hjemme fra i sit eget køkken, og så blev det kørt over (500 meter). Og vi kunne så spise i det lille, men hyggelige the-køkken. Lille, men alligevel lidt mere end dobbelt så stort som det i Stjær, OZ5E. Der var også en stor sovesal, hvor der var plads til 10-12 personer. Toilet og brusefaciliteter var også på plads. Ofte sad vi dog udenfor på den overdækkede terrasse, ikke kun for at spise, men også snakke om alt muligt. Det havde den fordel at de aktive operatører ikke blev forstyrret af vores snakken, men altid vidste hvor de kunne få fat i os hvis det var nødvendigt. Faktisk blev der også afløst for toilet-besøg. Der blev ikke stoppet af den grund.



Besøget af "Militær-Politiet"

Under selve contesten kom militær-politiet forbi. fra andre rejser har jeg sådan en hvis nervøs trækning, når jeg ser den slags. Men her var det noget anderledes. Faktisk var der en form for "symbiose" her. Jorge havde placeret et par repeaterer til deres radio-systemer som han så stod for at vedligeholde. Til gengæld holdt de et vågent øje med The Jumanji Contest Station.

De kørte på Off-Road motorcykler, et par flinke og rare gutter. Jeg fik også lejlighed til at set nærmere på den i min verden nyere russiske AK-84 riffel. Når man ser den første gang, tror man det er en af de der amerikanske "plastic-rifler", men kikker man lidt nærmere på den, ser man straks hvor den stammer fra. De kikkede lidt og forundres over at jeg faktisk kunne håndtere det våben. Men en mindre opklaring og oversættelse af at jeg tilbage i 1980'erne i Danmark havde aftjent Værnepligtigen og lidt til, og at modstanderens våben i en patrulje-enhed var pligtundervisning frembragte et lille smil og et soldat-til-soldat nik fra begge.



Radioerne, og systemet, de brugte mindede meget om det jeg havde været med til at opbygge i 2007-2009 i Danmark. Digitalt, krypteret Tetra system. Blot i det her landskab er det nok lidt sværere at lave et landsdækkende system, vil jeg tro?

Hjemad igen ...

Vi blev bragt til det samme hotel som vi havde overnattet på natten inden vi blev hentet. Og det var så tilmed 1. december om morgenen efter, så der var julemand og juletræ i receptionen da vi stod

op. Trætheden efter den intense contest-weekend viste sig på forskellige måder ved hver af os. Min morgenmad holdte sig ikke længe i maven. Alex havde en stor grad af træthed. Men julemanden og juletræet var lidt underlig at se på, her i det nærmest tropiske klima.

Flyveturen hjem gik så af en lidt anden rute. Igen fra Barranquilla, men til Panama City. Men inden da blev vi da godt nok kontrolleret grundigt i lufthavnen. Husk på at Columbia er uofficiel stor eksportør af det der hvide pulver der, som koster monster meget pr. gram. Så Alex og jeg fik også en tur i en røntgen maskine, for at sikre at vi ikke havde noget indvortes som vi ikke måtte transportere. Vi kender vel alle historierne om "muldyr" der sluger det her hvide pulver når det er pakket ind i kondomer, ikke? Og toldereren fandt rum i min gode gamle "FJALL RAVEN" som jeg ikke engang selv vidste var der. Der efter kunne vi så gå ombord på et af de lokale fly med næsen mod Panama City.

Fra Panama City gik det så videre med KLM mod Amsterdam. Her ankom vi så naturligvis ikke rettidigt, så flyet mod København var selvfølgelig afgået. Men, der var styr på det. Vi blev udstyret med boarding pass til en afgang et par timer senere, samt et par vespækkede vouchers. De blev omgående anvendt i en af de gode tappesteder for velbrygget humle. Og da vi jo lige havde bevæget os ind i december, stod den passende på afprøvning af julebryg. Med omkring 3 timers forsinkelse, landede vi i København. Glade og trætte, men med en ide om en måske første plads.

Resultatet

Nedenfor ser du top 10 stationerne i kategorien Multi-Multi for CQ WW CW i 2016. Det er det endelige resultat, du her ser.

På hvert bånd, QSO/Zoner/DXCC'er

Rank	Call	Score	160M	80M	40M	20M	15M	10M
1	HK1NA	29,752,976	923/22/86	1,500/28/102	3,348/33/120	3,737/37/143	2,625/31/116	1,224/20/43
2	PJ2T	28,344,764	944/22/84	1,394/28/100	3,024/35/127	3,351/37/138	2,680/32/128	1,008/21/44
3	9A1A	18,308,318	1,492/26/97	2,435/36/125	3,167/39/157	2,513/38/140	1,490/37/145	342/18/61
4	RM9A	17,857,131	959/21/81	1,873/30/116	2,460/39/143	2,255/36/142	1,485/29/115	21/8/11
5	PS2T	17,365,920	33/11/22	213/23/74	1,831/36/128	2,651/39/145	2,797/38/143	601/26/74
6	KH6J	14,455,932	405/20/24	1,195/33/74	1,998/37/118	1,894/38/101	2,361/36/92	229/23/32
7	W3LPL	14,235,216	260/20/74	1,129/31/114	1,475/40/148	2,272/38/151	1,250/32/135	267/18/51
8	LZ9W	13,974,192	1,121/19/73	2,193/36/127	2,837/40/135	2,672/39/146	1,071/36/135	220/14/48
9	M6T	13,299,162	1,219/19/90	2,262/35/123	2,813/39/156	2,181/40/150	834/33/127	200/11/43
10	K3LR	13,061,930	209/20/69	934/32/113	1,385/40/153	2,319/39/158	1,034/32/129	201/19/50

Kilde : www.cqww.com

Og som du vil have bemærket, så er de en behagelig afstand ned til PJ2T på herlige 1.4 mio. points total score. Selve analysen af QSO'er og bånd, med mere, er også interessant. Men når du kikker på det, så bør du også sammenligne med udstyret på de forskellige stationer. Det interessante for Alex og mig var at vi på stort set samtlige bånd havde et enkelt eller to parameter i en marginal overhånd i forhold til PJ2T. Og dermed kom Alex af med sine Nemesis-komplekser omkring PJ2T.

En anden ting er at være på et Team der ligger foran stationer som K3LR, W3LPL og ikke mindst Europæiske kanoner som 9A1A og LZ9W samt M6T. Bare denne ene gang i sit liv.



Samtidigt blev der jo også en lille opgave med at finde plads til en rigtig vinder-plaquette der vil noget. Den kan man kun være stolt af.

Holdet ..

selve CW teamet var;

HK1R Jorge, HK1T Sal, HK1X Pedro, HK1MW Bolimar (deres version af Kjeld OZ9QQ) OH0XX Olli, OZ7AM Alex, LU8EOT Mariano og OZ1IKY Kenneth (mig selv)

Jeg vil slutte af med en stor og hjertelig tak til Jorge HK1R og Sal HK1T og ikke mindst alle de andre for den mulighed Alex og jeg fik for at være en del af det vindende team.

Der skal også lyde en stor tak til alle dem som var en del af støtteholdet omkring os. Uden dem ville det her slet ikke kunne have ladet sig gøre.

